

מסורת הש"ס

א) (מס' נגעים פ"א, ט) (ערכין ג, א) וירקא יג, ד) (כתובות יג, ט) ושל רש"י, ה) (למות לו הוא דקאמר, ע"ג, ו) ויע"פ ט"ס טרין ג, ד"ס דמסכרי,

תורה אור השלם ולקברת: וירקא יג ד

הגהות הב"ח

ב) נשיא ליה והתני ר' עקיבא: (ג) רש"י ד"ה ואם לאו וכו' היה שופרש מה הוא שאל: (א) ר"ה (פ) תעורר הרוא: (ח) הוי"ה ד"ה כל וכו' כש"ן ושלם ב"ח עמי דלם:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

ו.

עין משפט
נר מצוה

בב א ב מ"י פ"א מה' טומאה נכתב הלכה ג סגם עשן רל וז"ל בכ"מ ובהשגות:

כד ג ד מ"י ט"ס הל' ד:

וכתוב

רבינו חננאל

ורחינן הא לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתחזיו וסידר כלומר סכיה"ה ספיד היכלא דחמנא אמר ושלם ולספחת ספחת טפילה לשאת, אלא סיד היכלא מתייבא וסידר וקשיא מתייבא דלא כר' עקיבא, והכא שמעתי לר' עקיבא דאמר לו לסעלה מזו, דא"כ כדשאל ליה בריה מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שכן ד' ולא אמרו מקרום ביצה ולפעלה בלבנות טמא והשיבו אבוי לומר שמפסחין זו ע"ז, ואמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולפעלה טמא ומפסחין זו עם זו וכו', ויריק פירא אמר ליה ספיד היכלא ומקרום ביצה ולפעלה ש"מ דשמיע ליה מאנחה דבהי"ו שאת מעטפי דבעינן זו לפעלה מזו, דלמא לא אמר הב"ח אלא שאת ותולדתה דרוא קרום ביצה והוא חזין לברות ותולדתה דרוא סיד היכלא אלא ומתניא המזוג שבו ושבוה כיון שלם עוה ושל סיד דיהה הימנה ואמר: (מ"ד"ח) דאמר ר' חנינא משל דר' עקיבא למא דהרב דומה לר' כוסות של חלב אמר נפל לתוכו שחי טיפות דם ואחד נפל לתוכו ד' טיפות דם כי עד שכולן שזו מראה לכן תן אלא שזו לפעלה מזו, ורחינן אמרו דשמעת ליה לר' עקיבא זו לפעלה מזו כפחותי, סי' במעורב, בחלוק, כלומר בשאינו מעורב כי שמעת ליה הכי, ואפי' כפחות גופיה מי אית ליה האי ספירא, והא תנן בחלתה מסכה נגעים ר' עקיבא אומר אורסו שבו ושבוה כיון המזוג בסי' אלא של שלם עוה ושל סיד דיהה הימנה, ואל

א"ף על גב דמנחתא מינה טובא, פירש בקונטרס דלר' עקיבא סיד וקרום הוה מרזיחו תולדה דשאת וספחת שאתא קאי ולא אזהרת והא דקבעי בסמוך טפילה לזהרת מנא ליה לרבנן קבעי דלרבי עקיבא חין לזהרת שום טפילה וכן פירש לקמן וקשיא דהא בקונטרס פירש בעצמו דלית ליה לר' עקיבא ב' שכן ארבע וכן נמי מוכח בסמוך דקאמר מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שכן ארבעה כ"ו ושנים שכן ארבעה משמע שמכל אב ואלה תולדה אחת כמו שמים שכן ארבע דשנת ודיעות ושנועות ועוד כיון דלספחת לא קאי אלף אשאת מניל לרבות שחי מולדות לא נכנה לה כ"א סיד אבל קרום נימנא דטהור ועוד דלמך לקמן משל דרבנן למה הדכר דומה לתרי מלכי ותרי אפיפרי מלכו של זה למעלה ממלטי של זה ופירך האי זו למעלה מזו וזו למעלה מזו כ"ו והיינו כרבי עקיבא משמע דלרבי עקיבא נמי יש לכל אב מולדה לך נראה לפיכך דלר' עקיבא נמי סיד מולדה דזהרת ואפי"ה חין מלטרפת עמה הואיל שגבוהה ממנה שחי מעלות אבל עם השאת מלטרפת שאין גבוהה הימנה אלף מעלה אחת והא דקאמר האי לאו נת מינה הוא היינו אס מתימין כר' עקיבא אחי וקרום שהיא תולדה דשאת מלטרפת עמה ואע"ג דמרחקא טובא מדכתיבי טפי ספחת אשאת מזהרת מלמא כתיב ולשאת ולזהרת ולספחותיהס והשאתא הא דקבעי לקמן טפילה לזהרת מנא ליה בעי נמי לרבי: **מפני מה אמרו**, פירוש למה הזכירו כלל שמותיהן: **ויאמרו** מקרום ביצה ולפעלה טמא ומפסחין, זו ופירשו דמלטרפין זה לזה הפסוחים כמעלה אחת דלס' לא יפירושו היה אחינא דכולהו מלטרפי כגדי הדדי ואע"פ שלא הייתי יודע כל דין צירופן כגון קרום כגדי למר בזה לא היה מושג דהשאתא נמי דמי ב' שכן ד' לא שמעתי כל סדר צירופן:

האי מאי בשלמא בלא סיד היכל קרום ביצה לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתחתי דשאת רחמנא אמר ושלם ולספחת ספחת מפילה לשאת אע"ג דמנחתא מיניה טובא אלא סיד היכל קשיא אלא מחזורתא מתניתין דלא כרבי עקיבא והיא כרבי עקיבא זו למעלה מזו אילימא מרא דתניא אמר רבי יוסי שאל יהושע בנו של רבי עקיבא מרבי עקיבא מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שכן ארבעה אמר לו ואם לאו מה יאמרו ויאמרו מקרום ביצה ולפעלה טמא אמר לו לומר שמצטרפים זה עם זה אמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולפעלה טמא ומצטרפין זה עם זה אמר לו לומר שכל כ"ב כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה את הנגעים ואילו מסיד היכל ולפעלה לא קאמר מדלא אמר ליה ש"מ דשמיע ליה לר' עקיבא דאמר כולוהו לכהדי שאת מצטרפין ודלמא שאת ותולדתה בהרת ותולדתה אלא מדרבי חנינא דאמר ר' חנינא משל דרבי עקיבא אמר דהרב דומה לרארבעה כוסות של חלב נפלו לתוכו שחי טיפין של דם ואחד נפל לתוכו ארבע טיפין של דם ואחד נפל לתוכו שמונה ואחד נפל לתוכו שתיים עשרה טיפין ואמרו לה ישש עשרה טיפין שכולן מראות לוכן הן אלא שזה למעלה מזה וזה למעלה מזה אימור דשמעת ליה לרבי עקיבא כפחות בחלוק מי שמעת ליה וכי תמצא ליה היכי בשמעת ליה כפחות הכי שמעת ליה בחלוק ובפתוך גופיה מי שמעת ליה (ה) והתניא רבי עקיבא אומר ארמדם שבוה ושבוה כיון המזוג במים אלא של בהרת עוה כשלב ושל סיד דיהה הימנה ואם

כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן ב', כש"ן ישראל (ו) חסס עמו דלס' ישראל בקי עמו אפי' כהן שוטה אומר לו ישראל אומר טמא והוא אומר דאמר דמסכרו ליה וספיד דלמך כר"ש ערכין (דף ג, וס) ואם תאמר ומה לנו ליה הישראל הואיל ויש שם ישראל אחר המסכרו ויש לומר כגון שהמסכרו עיניו כהות ואינו יכול לראות: **ואחד נפל לתוכו שמונה** ודכבר נפלו הרבה וכדבר מועט שמוספין עליו ניכר: ואם

עליו ועליו לקרום כפני עצמו ממילא שמעתי דמלטרפין דקאמרי רבנן כל חד לעליון שלו אמרי והא מסכר דיעינן דעליון של סיד שלם שלי קרום למר דכיון דאין חלוק מראות בלובן מקרום ולמעלה אלף ד' אלו ובקרא מרי כתיבי והכחוב מעיד שבהרת לבנה דלוקמן וע"פ והשאת קרובה לה כמשמע גבוהה ממילא כי יהבת תולדה לזה ותולדה לזה מראה הסיד תתן לזהרת ומראה הקרום תתן לשאת שאם נראה לימן מראה סיד לזמר מפני שהוא קרוב לה למי תתן מראה הקרום הכי היה ליה למימר ולה היה ליה למימר יאמרו מקרום ולמעלה טמא ומלטרפין דאי הוה תני הכי לא הוה שלקא דעתך לתתן תולדה לזה ומולדה לזה ומדאזיננה הכי ש"מ שמיע ליה שאין תולדה לזהרת אלא עליון אחד לשתי תולדות והלכך על כרחך הוא שאת דרבי ליה רחמנא טפילה וסדר משנתן דקא"ל שגשגית כסדר צירופן הכי קא"ל זו למעלה מזו נשנו שלם והאמר והסיד וקרום ומלטרפין שלם עם האמר עתה הקרום דהא ליכא למימר דשמיע ליה מיניה שמהין תולדה לשתיהן דהא מהיכא מימי שיהא הקרום מלטרפן לשלם לא כסדר מעלות ולא מן המקרא אלף ודאי כגדי שאת שאת דשמיע ליה מיניה דמלטרפין דרחמנא יהיבניה ליה טפילה לשאת ולא לזהרת ולכן השיבו יאמרו מקרום ולמעלה טמא ומלטרפין והכל יודעין דצירוף מראה דאמרי לזומה"ה הוא לו דקאמרינן וכל מה שאדם יכול להבין מסדר משנתן בהכרח שמתן היה מבין מאליו שאין לך אדם מסדרן אלף כסדר שכן שניים עכשיו: **ודלמא שאת ופולדסה כהרס ופולדסה**, שמיע ליה והכי נמי קא"ל יאמרו מקרום ולמעלה טמא ולמעלה תנא הוא דלא קסד למיהאבז ולמיחל כי רובלא: משל דרבי עקיבא, קר צירופן: **ספוך**, מעורב (ו) הוא נגע לכן אדמס הכחוב כמורה (ויקרא יג) דמדקאמר שפלו לתוכו טיפי דם מכלל דכפתוך קאמר: **שבוה ושבוה**, על כרחך על ראשון ושני קאמר שכן לשון משנה והכי קאמר אדמס שבראשון ושני קימן פחיכת אדום שבהם נכתב במקום אחר כגון טיפת דם כחלב ומראהו לא אדום ולא לכן אלף כיון המזוג וסביבותיו לכן: **אלא אדמומיוסו של שלם עוה**, כלומר לבנה משל סיד ושל סיד דיהה הימנה ומתקמי הכי כפיפא שמעתי לרישא דשבוה ושבוה דקאמר כשלב וסיד קאמר, אלמא קר משנתו של רבי עקיבא סיד אחר שלם: ואם